

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 15C/267/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212209628
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2013:4212209628.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudcom JUDr. Dušanom Krč-Šeberom v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, Bratislava, IČO:36854140, právne zastúpený: advokátska kancelária Geško, Hulín a partneri s.r.o., pracovisko a adresa na doručovanie Ľubinská 3, Bratislava, IČO:35 922 907, proti odporcovi: C. T., nar.XX.X.XXXX, bytom F. XXXX/XX, V., toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou R.. Y. V., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Zámky, o zaplatenie 783,21 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 642,47 €, úrok z úveru vo výške 15 % ročne zo sumy 358,68 € od 2.6.2008 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 358,68 € od 2.6.2008 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 128,64 € od 2.6.2008 do zaplatenia, sumu 140,74 €, debetný úrok vo výške 20 % ročne zo sumy 140,74 € od 2.6.2008 do zaplatenia a náhradu trov konania, súdny poplatok v sume 46,50 € a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v sume 141,79 €, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na Okresnom súde Komárno dňa 22.5.2012 návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 642,47 € plus úroky, úroky z omeškania a nahradil navrhovateľovi trovy konania. Navrhovateľ poukázal v návrhu na skutočnosť, že dňa 31.1.2005 uzavrel odporca s navrhovateľom zmluvu o povolenom prečerpaní č.XXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania z bežného účtu odporcu do výšky úverového limitu 464,71 € (14.000 Sk). Pôvodný veriteľ otvoril pre odporcu úverový účet, z ktorého sa poskytlo povolené prečerpanie formou napojenia úverového účtu na bežný účet odporcu až do výšky úverového limitu. Vzhľadom na neplatenie splatných záväzkov bola vyhlásená pôvodnému veriteľovi odporcovi celá suma úveru ku dňu 31.12.2005 vyhlásená za splatnú. Navrhovateľ uviedol, že dlh odporcu predstavuje sumu 642,47 €, ktorý predstavuje istinu, riadny úrok, úrok z omeškania a poplatky, debetný zostatok na bežnom účte v sume 140,74 €. Odporca napriek výzvam navrhovateľa do dnešného dňa dlžnú sumu nezaplatil.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Okresný súd Komárno uznesením č.k.15C/267/2012-70 zo dňa 19.12.2012 ustanovil odporcovi opatrovníčku R.. Y. V., vyššiu súdnou úradníčku Okresného súdu Nové Zámky, nakoľko podľa zistení súdu sa odporca zdržiava na neznámom mieste, jeho pobyt sa nepodarilo zistiť ani vypátrať.

Súd vykonal pojednávanie podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a opatrovníčky odporcu.

Súd vykonal dokazovanie výpisom z obchodného registra navrhovateľa, zmluvou o bežnom účte a balíku produktov zo dňa 31.1.2005, zmluvou o bežnom účte, zmluvou o prečerpaní- oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania, výpisom z úverového účtu odporcu, upomienkou zo dňa 2.2.2006, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 16.2.2006, fotokópiou doručky, špecifikáciou navrhovanej istiny, prehľadom základných úrokových sadziieb ECB a zistil tento skutkový stav vecí:

Z výpisu z obchodného registra súd zistil, že s účinnosťou od 1.1.2008 navrhovateľ prevzal v zmysle § 59 ods. 4, ods. 5 Obchodného zákonníka všetky práva a povinnosti od Československej obchodní banky, a.s., pobočky zahraničnej banky v SR vzniknuté do 31.12.2007.

Zo zmluvy o bežnom účte a balíku produktov zo dňa 31.1.2005 mal súd preukázané, že odporca dňa 31.1.2005 uzavrel s navrhovateľom zmluvu o bežnom účte, v ktorej sa navrhovateľ zaviazal pre odporcu zriadiť a viesť bežný bankový účet a odporca sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte.

Zmluvou o povolenom prečerpaní k bežnému účtu zo dňa 31.1.2005 mal súd preukázané, že navrhovateľ povolil odporcovi prečerpať z bežného účtu peňažné prostriedky do výšky úverového limitu vo výške 14.000 Sk (464,71 €).

Ďalej mal súd z upomienky zo dňa 2.2.2006 preukázané, že odporca bol výzvou dňa 2.2.2006 vyzvaný na zaplatenie dlžnej čiastky v sume 427,08 € (12.866,15 Sk) najneskôr do 13.2.2006.

Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 16.2.2006 spolu s doručkami a z poslednej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky súd mal preukázané, že navrhovateľ z dôvodu nevyrovnania dlhu na bežnom účte s povolením prečerpania bežného účtu dňom 31.12.2005 celú svoju pohľadávku voči odporcovi vyhlásil za splatnú. Záväzok predstavoval sumu 12.709,11 Sk (421,87 €).

Z výpisov z účtovných dokladov navrhovateľa mal súd preukázané, že dlh odporcu vyúčtovaný ku dňu 1.6.2008 predstavuje sumu 642,47 €, ktorá pozostáva z nezaplatenej istiny úveru v sume 358,68 €, z riadneho úroku z úveru v sume 125,32 €, z úroku z omeškania v sume 155,15 € a poplatkov v sume 3,32 €.

Výpisom z úverového účtu odporcu súd zistil, že nepovolený debetný zostatok na účte odporcu bol ku dňu 31.3.2008 v sume 140,74 €.

Podľa § 708 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. a), písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy; požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba o zaplatenie sumy 783,21 € bola podaná prevažne dôvodne. Súd na právny vzťah založený zmluvou uzatvorenou účastníkmi konania aplikoval Občiansky zákonník, nakoľko ju považuje za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č.258/2001Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004, predpisom lex specialis, s poukazom na § 879f ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č.258/2001Z.z.. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu. V konaní mal súd preukázané, že na základe zmluvy o bežnom účte zo dňa 31.1.2005 sa navrhovateľ zaviazal pre odporcu zriadiť a viesť bežný bankový účet a odporca sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte. Zmluvou o povolenom prečerpaní k bežnému účtu zo dňa 31.1.2005 mal súd preukázané, že navrhovateľ povolil odporcovi prečerpať z bežného účtu peňažné prostriedky do výšky úverového limitu vo výške 14.000 Sk (464,71 €). Odporca bol výzvou zo dňa 2.2.2006 vyzvaný na zaplatenie dlžnej čiastky v sume 427,08 € (12.866,15 Sk), najneskôr do 13.2.2006. Navrhovateľ z dôvodu nevyrovnania dlhu na bežnom účte s povolením prečerpania bežného účtu dňom 16.2.2006 celú svoju pohľadávku voči odporcovi vyhlásil za splatnú. Z výpisov z účtovných dokladov navrhovateľa mal súd preukázané, že dlh odporcu vyúčtovaný ku dňu 1.6.2008 predstavuje sumu 642,47 €, ktorá pozostáva z nezaplatenej istiny úveru v sume 358,68 €, z riadneho úroku z úveru v sume 125,32 €, z úroku z omeškania v sume 155,15 € a poplatkov v sume 3,32 €. Nepovolený debetný zostatok na účte bol k 31.3.2008 v sume 140,74 €. Súd dospel k záveru, že úrok z úveru v dohodnutej výške 15 % ročne medzi účastníkmi konania nie je neprímerane vysoký a nie je ani v rozpore s dobrými mravmi. Odporca v konaní nepreukázal, že by pohľadávku navrhovateľa uhradil, a ani nepreukázal, že by pohľadávka navrhovateľa zanikla iným spôsobom. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 642,47 € a debetný zostatok v sume 140,74 €. Súd ďalej zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi úrok z úveru vo výške 15 % ročne zo sumy 358,68 € od 2.6.2008 do zaplatenia. Odporca sa dostal so zaplatením uvedenej čiastky do omeškania, preto je povinný zaplatiť v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne. Súd zaviazal odporcu na zaplatenie debetného zostatku navrhovateľovi spolu s dohodnutým debetným úrokom vo výške 20 % ročne zo sumy 140,74 € od 2.6.2008 do zaplatenia. Navrhovateľ navrhoval priznať úroky z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 358,68 € od 2.6.2008 do zaplatenia, preto súd návrh v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania zamietol, nakoľko priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p a navrhovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný len v pomerne nepatrnej časti, priznal plnú náhradu trov konania v sume 188,29 €, ktorá predstavuje zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 46,50 € a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v sume 141,79 €. Právny zástupca navrhovateľa si uplatnil v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb odmenu za dva úkony právnej služby po 51,45 € (1x prevzatie a príprava zastúpenia, 1x podanie návrhu na súd plus ku každému úkonu patrí režijný paušál za 1 úkon právnej služby v sume 7,63 €), teda celkovo v sume

118,16 €. Právny zástupca navrhovateľa v konaní preukázal, že je platcom DPH, preto mu patrí odmena zvýšená o 20% DPH v sume 141,79 €. Náhradu iných trov konania navrhovateľ nežiadal.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Nitre, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/-f/ O.s.p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205 a ods. 1 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.(§ 251 ods. 1 O.s.p.)